

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं
॥ यादवाभ्युदयः ॥
॥ पञ्चमः सर्गः ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यादवाभ्युदयः ॥

॥ पञ्चमः सर्गः ॥

ततः समानीतरसालपाकः
संवीजयन् पाटलगन्धवाहैः।
निरूढमल्लीविभवो निदाघः
सीरायुधं शौरिसखं सिषेवे ॥ ५.१ ॥

अविभ्रतीनां कुचकुम्भकक्ष्यां
आलिप्तकर्पूरहिमोदकानाम्।
स सुभ्रुवां देहगुणेन यूनां
आसीत् वसन्तादपि माननीयः ॥ ५.२ ॥

विहारयूना भजता स्वयं तत्
व्रजाङ्गनाविभ्रमकिङ्करत्वम्।
नितान्तधन्याः स्वगुणैरभूवन्
निर्विश्यमानाः ऋतवः क्रमेण ॥ ५.३ ॥

कृतावसेका इव कृष्णगीतैः
वनद्रुमा वर्धिततुङ्गशृङ्गाः।
अयत्नलब्धानि गवां बभूवुः
स्थायीनि वर्षातपवारणानि ॥ ५.४ ॥

बभञ्ज वातः प्रबलो न वृक्षान्
न तिग्मरश्मिः सलिलं तताप।
ददाह वन्यां न च तत्र दावः
संरक्षिता यत्र गवां स देवः ॥ ५.५ ॥

गावो महिष्यश्च गभीरनादाः
 सञ्चारिताः शार्ङ्गभृता यथार्हम्।
 कलिन्दकन्यामवगाह्य काले
 घर्मापदा सम्पदमेव भेजुः ॥ ५.६ ॥

गतेऽपि भूयिष्ठगुणे वसन्ते
 गोपाः सुखं चारितगोधनास्ते।
 कालिन्दजानूपसमीपभाजः
 कालं कठोरातपमत्यनैषुः ॥ ५.७ ॥

वितेनिरे जङ्गमधामकल्पैः
 अनोभिरध्यासितचत्वराणि।
 निदाघवर्षानुगुणानि गोपाः
 स्थानानि गोवत्सगुणोचितानि ॥ ५.८ ॥

अकालकाल्येन परेण पुंसा
 साम्यं गतानामिव वल्लवीनाम्।
 सुखाय सर्वे समया बभूवुः
 स्वैः स्वैरविच्छिन्नगुणैर्विशेषैः ॥ ५.९ ॥

सुधाप्लवस्वैरसखीमभिख्यां
 वनाश्रिते वर्षति कृष्णमेघे।
 मध्यन्दिनेऽप्याददिरे विहारान्
 गावः प्रकामं गतघर्मतापाः ॥ ५.१० ॥

तापापहन्तुः स्वपदाश्रितानां
 तत्तादृशा तस्य समीक्षणेन।
 न तस्य गोपाध्युषितस्य जज्ञे
 वनस्य वातातपवह्निपीडा ॥ ५.११ ॥

प्रसाधिताः पाटलपुष्पजालैः
 प्रच्छायनिद्राशमितोपतापाः।

दिनावसानस्नपनेन शीता
गोप्यः प्रियैर्निर्विविशुः निशीथान् ॥ ५.१२ ॥

निदाघतैक्षण्यादिह दुष्टसत्त्वाः
क्षोभं गवां कुर्युरतिक्षुधार्ताः।
इतीक्षमाणः सहजेन सार्धं
व्यधत्त नाथो मृगयाविहारम् ॥ ५.१३ ॥

प्रसक्तगङ्गायमुनानुषक्त्या
भासा तयोराहितगाढमोहाः।
अयत्नलभ्योपगमास्तदाऽऽसन्
व्यालाः क्षणादर्भकवेधयोग्याः ॥ ५.१४ ॥

अनुप्रयातैरिव देवमायां
अच्छेदनीयैरपि दिग्गजानाम्।
वनं तदन्तर्गतसत्त्वजातं
पाशैरवारुन्धत वत्सपालाः ॥ ५.१५ ॥

अनन्तलीलोचितभूमिकाप्तैः
आवेदितान् वेदवनेचरेन्द्रैः।
पथः समास्थाय गृहीतचापा
गुप्तस्थितिं गोपसुता वितेनुः ॥ ५.१६ ॥

क्षणादनिर्धार्य निदानभेदं
दत्तापहासैः वनदेवताभिः।
मृगायितं तत्र मृगेन्द्रमुख्यैः
सिंहायितं गोकुलसारमेयैः ॥ ५.१७ ॥

परिस्फुरत्कृत्रिमसत्त्वजातैः
प्रसारितैः श्यामपटैर्वनान्ते।
स्वयं तिरोधाय तदर्हशब्दाः
गोपा मृगान् गूढचराः चकर्षुः ॥ ५.१८ ॥

शतावरीदामनिबद्धमूर्ध्नः

शाङ्गध्वनित्रासितसिंहयूथान्।

अनीकनाथप्रमुखानकार्षीत्

अग्रेसरान् व्याधतनून् अनन्तः ॥ ५.१९ ॥

विमुक्तपाशा मधुवैरिमृत्यैः

जिह्वालदुर्दर्शकरालवक्त्राः।

निपेतुरन्योन्यविमुक्तरोगाः

श्वानो वराहेषु निशातदंष्ट्राः ॥ ५.२० ॥

सम्भूय गोपाः प्रसभं प्रयुक्तैः

सत्त्वानि वन्यानि समग्रसत्त्वाः।

गुहामुखाम्रेडिततीव्रघोषैः

कोलाहलैराकुलयाम्बभूवुः ॥ ५.२१ ॥

अमृष्यतो मानुषसिंहनादं

गिरीन्द्ररौधैरपि दुर्निरोधान्।

बभञ्ज दृप्तो बलभद्रसिंहः

सिंहान् द्विपेन्द्रानिव दुर्निवारः ॥ ५.२२ ॥

गुञ्जाकलापप्रतिनद्धकेशैः

आगुल्फमालम्बितपिच्छजालैः।

निषङ्गिभिश्चारुपृषत्कचापैः

गुप्तो बभौ गोपसुतैर्मुकुन्दः ॥ ५.२३ ॥

आक्रान्त्यकम्पेषु नगेषु धैर्यं

शौर्यक्रमं श्वापदविक्रमेषु।

अशिक्षयत् क्षेमविदात्मभृत्यान्

विहारगोपो मृगयापदेशात् ॥ ५.२४ ॥

आदाय लूनानि मुकुन्दबाणैः

शृङ्गाणि शीघ्रं वनकासराणाम्।

शार्ङ्गप्रमाणानि शनैरकार्षुः

तैरेव चारूणि धनूंषि बालाः ॥ ५.२५ ॥

मनुष्यमांसस्पृहया सरोषं

गुहान्तराद्दुत्पतितुं प्रवृत्तान्।
शिलीमुखैः कीलितशैलकण्ठान्
कृष्णस्तदा केसरिणश्चकार ॥ ५.२६ ॥

नवाहृतैर्नाथपरिष्क्रयाहर्णं

गुञ्जास्रजं गोपकुमारवीराः।
विभिन्नवन्यद्विपकुम्भमुक्तैः
मुक्ताफलैरन्तरयाम्बभूवुः ॥ ५.२७ ॥

शराहतानां विपिने मृगाणां

आर्द्राहृतैश्चर्मभिरात्तहर्षाः।
अकल्पयन्नास्तरणानि गोपाः
संवेशयोग्यानि सहायिनीनाम् ॥ ५.२८ ॥

अभिन्न पार्श्वेष्वकाशभेदात्

भिन्नस्थितीन् भीतिमपोह्य वत्सान्।
निरस्तसिंहेषु गुहागृहेषु
न्यवीविशन् नाथनियोगभाजः ॥ ५.२९ ॥

अयातयामैरचिरप्रतापात्

सुमृष्टपाकैरधिशल्यशृङ्गम्।
मांसैर्मृगाणां मधुनाऽवसिक्तैः
नन्दस्य भृत्या विपिने ननन्दुः ॥ ५.३० ॥

निवेद्यमानान् वनदेवताभिः

सङ्गृह्य वन्यान् उपदाविशेषान्।
समं सुहृद्भ्यः सहसा विभेजे
रामानुरोधेन रमासहायः ॥ ५.३१ ॥

त्राणं सतां दुष्कृतिनां विनाशं
 तन्वन्नभीष्टं मृगयाच्छलेन।
 स्वच्छन्दचर्यानुगुणं गवां तत्
 चक्रे वनं शान्तमृगावशेषम् ॥ ५.३२ ॥

निसर्गकारुण्यतरङ्गवृत्त्या
 निर्वैरतां नैगमगोपदृष्ट्या।
 सम्प्रापिताः प्रापुरिवैकजात्यं
 केचित् गवां केसरिदन्तिमुख्याः ॥ ५.३३ ॥

विधून्वता धूलिकदम्बरेणुन्
 धाराकदम्बाङ्कुरकारणेन।
 निन्युः श्रमं निर्झरबिन्दुभाजा
 नभस्वता नन्दसुतानुयाताः ॥ ५.३४ ॥

अमर्त्ययक्षेश्वरधामभाजोः
 आरामयोरेकमिवावतारम्।
 प्रशान्तधर्मातिशयं प्रभावात्
 बृन्दावनं नन्दसुतो वितेने ॥ ५.३५ ॥

दिशं समाक्रम्य करैरुदीचीं
 देवे रवौ दक्षिणतः प्रवृत्ते।
 निदाघकूत्या निगृहीतदेहां
 वृष्टिं पुनः स्रष्टुमियेष शौरिः ॥ ५.३६ ॥

अथाविरासीदपसारयन्ती
 तापं गवां चण्डकरप्रसूतम्।
 विचित्रसस्योदयमेचकाङ्गी
 मेघाविला माधवयोगवेला ॥ ५.३७ ॥

महीभृतः सम्भृततीर्थतोयैः
 अम्भोधरैराचरिताभिषेकाः।

प्रयुक्तविद्वुद्धलयैः पुनस्तैः
प्रायेण नीराजनमन्वभूवन् ॥ ५.३८ ॥

धौतावदातैः क्रकचच्छदानां
पत्रैरविश्रान्तषडङ्घ्रिनादैः ।
व्यदारयत् पुष्पशरः प्रतूर्णं
मानग्रहं मानवतीजनानाम् ॥ ५.३९ ॥

पयोमुचा सेकवतां स्थलानां
वीरुत्प्ररोहा विविधा बभूवुः ।
समीक्षितानां मधुसूदनेन
श्रद्धादयाद्या इव सद्गुणौघाः ॥ ५.४० ॥

शितेन पञ्चेषुशरेण भिन्नात्
वियोगिनीमानसतो विकीर्णाः ।
तदेन्द्रकोपत्वमिवाधिजग्मुः
शोणाः क्षितौ शोणितबिन्दुभेदाः ॥ ५.४१ ॥

मधुद्रुतेरुल्बणदन्तवीणा
मेघानिले मेदुरबिन्दुजाले ।
प्रभूतकम्पाः प्रथयाम्बभूवुः
शीतालुतां कण्टकिनः कदम्बाः ॥ ५.४२ ॥

शतह्रदाशस्त्रविलासदीप्ता •
धीरप्रणादा धृतचित्रचापा ।
कनद्धलाका ध्वजपङ्क्तिरासीत्
कादम्बिनी कामचमूरपूर्वा ॥ ५.४३ ॥

मृदङ्गधीरस्तनितो विहायाः
सौदामिनीसम्मृतचारुलास्यः ।
बभौ नवानां प्रभवो रसानां
रतिप्रियस्येव नटस्य रङ्गः ॥ ५.४४ ॥

अचिन्तितोपस्थितजीवनानां
 आसेदुषामभ्यधिकां समृद्धिम्।
 तोयाशयानां परिवाहजन्या
 स्वगुप्तिरन्योपचयप्रदाऽभूत् ॥ ५.४५ ॥

गुहासु गोवर्धनसम्भवासु
 प्रकामविस्तीर्णसमस्थलीषु।
 गुणाधिको विश्वसृजा प्रवर्षे
 वासः समाधीयत वल्लवानाम् ॥ ५.४६ ॥

दरीषु गोप्यः प्रसमीक्ष्य कृष्णं
 दिशासु जीमूतगणं मयूर्यः।
 अग्रे पतीनामभिगीतिनादं
 वितेनिरे चारु विहारलास्यम् ॥ ५.४७ ॥

पयोदलक्ष्यप्रहिताग्रहस्तां
 कृष्णः स्वनेत्रे इव चन्द्रसूर्यौ।
 तिरोदधानां प्रतिरोद्धुमैच्छत्
 स्वैरी स्वलीलामिव वर्षवेलाम् ॥ ५.४८ ॥

अथाञ्जनस्निग्धनभः प्रकाशाः
 क्षणत्विषां कल्पितलास्यभङ्गाः।
 दिशामुखोल्लासनदृष्टदाक्ष्याः
 दीनाम्बुवाहा दिवसा बभूवुः ॥ ५.४९ ॥

अलक्ष्यतीव्रातपमन्तरिक्षं
 सितासितैरम्बुधरैश्चकाशे।
 विवेकमासादयतामिवादौ
 चित्तं वितर्कैरनिवर्तमानैः ॥ ५.५० ॥

विहाय सद्यः कुटजार्जुनादीन्
 विप्लावितान् कालविपर्ययेण।

पुनर्बबन्धुः प्रणयं द्विरेफाः
कोशोपपन्नेषु कुशेशयेषु ॥ ५.५१ ॥

तरङ्ग लोलाम्बुजतालवृन्ता
बर्हातपत्रायित भृङ्गयूथाः।
विधूतहंसावलिचामरौघाः
नद्यः समातन्वत नाथसेवाम् ॥ ५.५२ ॥

तापानुबन्धप्रशमाय पुंसां
शय्यार्थिना शार्ङ्गभृतोपहृता।
पयोदमालाव्यपदेशदृश्या
प्रायस्तिरोऽधीयत योगनिद्रा ॥ ५.५३ ॥

इतस्ततः प्राप्तशरद्विहारं
गोपीसखं द्रष्टुमतीव हर्षात्।
अशोभि नेत्रैरिव जृम्भमाणैः
शीर्णैर्धरित्री शिखिनां कलापैः ॥ ५.५४ ॥

चराचरेष्वाहितजीवनानां
अनुज्झतां सत्पथमम्बुदानाम्।
शुचित्वमन्तर्बहिरप्ययत्नात्
अभ्यागतैर्हंसगणैः शशंसे ॥ ५.५५ ॥

संस्कारभेदैः कलमादिकानां
क्रमेण लब्धोपचयस्थितीनाम्।
समुन्नतिः सन्नतिहेतुरासीत्
धर्मं निजं साधयितुं क्षमाणाम् ॥ ५.५६ ॥

विहारगोपस्य गुणान् गृणद्भिः
क्षीबाशया गीतपदैरुदारैः।
चकासुरासादितभक्तिभेदाः
सामोपशाखा इव शालिगोप्यः ॥ ५.५७ ॥

विकस्वरेन्द्रायुधबर्हदाम्नः

श्यामीकृतं कृष्णघनस्य धाम्ना ।

शरत्प्रसङ्गेऽपि तदा तदासीत्

बृन्दावनं बद्धमयूरलास्यम् ॥ ५.५८ ॥

समग्रबन्धुकरजस्समेतं

स्मेरातसीमेचकमन्तरिक्षम् ।

पीताम्बरेण प्रभुणा तदानीं

अयत्नसम्भूतमवाप साम्यम् ॥ ५.५९ ॥

समग्रसप्तच्छदरेणुकीर्णैः

स्रोतोभिरुन्नीतमदप्रवाहः ।

स्वकानने स्वैरजुषां गजानां

गोवर्धनो यूथपतिर्बभूव ॥ ५.६० ॥

अधोमुखैश्च प्रतिबिम्बरूपैः

अभ्युन्नतैरात्मभिरप्यशंसन् ।

त्रिविक्रमस्य स्थितमुन्नतं च

पदद्वयं पाथसि रक्तपद्माः ॥ ५.६१ ॥

पङ्कक्षये प्राक्तनवर्तनीनां

वक्रेतरा व्यक्तिरभूत् पृथिव्याम् ।

बहिर्मतप्रत्ययिनां व्यपोहे

वेदोदितानामिव सत्क्रियाणाम् ॥ ५.६२ ॥

मदप्रभूतध्वनयो महोक्षा

रोधोविभेदोल्बणतुङ्गशृङ्गाः ।

दर्पस्य देहा इव योगसिद्धाः

दन्तावलान् अन्तरयाम्बभूवुः ॥ ५.६३ ॥

सरोरुहां रक्तसितासितानां

श्रिया बभौ शारदवासरश्रीः ।

विहारभाजा गुणभेदयोगात्
व्यक्तीकृता विश्वसृजेव माया ॥ ५.६४ ॥

आरक्तकल्हारविलोचनश्रीः
कलान्ता भृशं खेलगतिः स्वलन्ती।
उन्नालनालीकमधूपभोगात्
मत्तेव मार्ताण्डसुता बभासे ॥ ५.६५ ॥

वलञ्जलशोर्मिवलीविभङ्गां
काले यथास्थानगृहीतकाश्याम्।
अरंस्त पश्यन्ननघोऽनुरूपां
श्यामां सुदृष्टामपि सूर्यकन्याम् ॥ ५.६६ ॥

शोणाकृतिं कोकनदैरुदारैः
इन्दीवरैराकलितात्मकान्तिम्।
सिताम्बुजैः सूचितजाह्नवीताम्
एकामनेकामिव तामभुङ्क्त ॥ ५.६७ ॥

कुमुद्वृतीं प्रेक्ष्य कलिन्दकन्यां
तारापरिष्कारवतीं त्रियामाम्।
नभःस्थलीं च स्फुटहंसमालां
नाथस्त्रिधाभूतममन्यतैकम् ॥ ५.६८ ॥

बन्धूकजालैः परिधानशोभां
इन्दीवरैरप्रतिमामभिख्याम्।
मुखश्रियं तामरसैर्मुरारेः
सम्भृत्य लेभे शरदानुरूप्यम् ॥ ५.६९ ॥

पयोधराणां पलितंकरण्या
दिवश्च तारुण्यमिवार्पयन्त्या।
विचित्रभूम्ना शरदा स्वशक्तिं
विख्यापयामास विहारगोपः ॥ ५.७० ॥

कुमुद्वृतीकल्पितभृङ्गगीतः
 सन्दर्शयन् दर्पणमिन्दुबिम्बम्।
 सचामरश्चन्द्रिकया सिषेवे
 तमीश्वरं तत्र शरत्प्रदोषः ॥ ५.७१ ॥

सरोरुहां रक्तसितासितानां
 स्थानेषु भृङ्गध्वनिभिः प्रतेने।
 जिगीषतः पञ्चशरस्य विश्वं
 तूर्णं प्रवृत्तैरिव तूर्यघोषैः ॥ ५.७२ ॥

निर्मुक्तभोगीन्द्रनिमैः पयोदैः
 नमःस्थली व्याप्ततनुर्बभासे।
 अनङ्गयोग्यैर्हरिनीलभूमिः
 धौतप्रकीर्णैरिव चामरौघैः ॥ ५.७३ ॥

विभाव्य बन्धुकविभातसन्ध्यां
 कालोचितं कल्पयितुं विहारम्।
 द्विजैरुपाधावि निसर्गशुद्धैः
 अङ्गीकृतानाविलतीर्थतोयैः ॥ ५.७४ ॥

अनिन्दितां ग्लानिमिवोद्वहन्त्यो
 वितेनिरे मन्दतरान् प्रचारान्।
 वर्षानिशीथे दयितेन भुक्ताः
 श्रान्तिं प्रयाता इव शैवलिन्यः ॥ ५.७५ ॥

श्रिया समं भावितपद्मभूम्ना
 घनागमादुल्लसितः पयोधेः।
 रराज नीले रविरन्तरिक्षे
 मणीश्वरो माधववक्षसीव ॥ ५.७६ ॥

अवाप्य सङ्कोचमतीव भूयः
 कालागमादुन्मिषतो नमस्तः।

विभागमापूर्विदिशो दिशश्च
प्रजाः प्रसन्नादिव विश्वधाम्नः ॥ ५.७७ ॥

समुद्यतस्तिग्मरुचो घनाब्धेः
उन्निद्रतां पूर्वमुपाजगाम।
रथाङ्गपाणेरिव सिन्धुजन्मा
सरोजिनी चारुसरोजलक्ष्या ॥ ५.७८ ॥

उत्सारयन् जीर्णशिलिन्ध्रजालं
प्रायो मदैः पेचकिनां प्रसिञ्चन्।
चकार सप्तच्छदरेणुजालैः
कालो महीं कामविहारयोग्याम् ॥ ५.७९ ॥

कृतोदयाः कृष्णवलाहकेन
स्रोतोवहाः स्वैरविहारभाजः।
त्रपामिव स्थानगतिप्रतीक्ष्याः
स्वाभाविकीं स्वच्छदशामवापुः ॥ ५.८० ॥

सुखावगाह्यैः सुदृशामतुष्यत्
स्वादोत्तरैः शौरिरपेतपङ्कैः।
प्रसन्नशीतैरनघैः पयोभिः
स्वभक्तचित्तरिव यामुनीयैः ॥ ५.८१ ॥

अनुल्बणैरन्वहमूर्मि भेदैः
सम्पन्नरेखाः सरितामधोऽधः।
श्रियो दधुः पद्मवनावतारे
सोपानतां सैकतसन्निवेशाः ॥ ५.८२ ॥

प्रसादभाजा समयेन दत्ताः
त्रैलोक्यलक्ष्म्यास्तरलस्वभावाः।
पयोधरस्थानगता विरेजुः
हाराः प्रभूता इव हंसमालाः ॥ ५.८३ ॥

जलातपत्यागसमागमाभ्यां
 प्राचीमवक्रां प्रकृतिं भजन्त्यः।
 तदन्वयत्यागवशादवाप्तैः
 पङ्कैरमुच्यन्त शनैः पदव्यः ॥ ५.८४ ॥

स्थाने विनिद्राः स्थलपद्मकोशाः
 प्रायो गतिं पान्थजनस्य रोद्धुम्।
 अरुन्तुदान् आममुचुः परागान्
 आश्यानपङ्केषु महापथेषु ॥ ५.८५ ॥

पतत्रलीलाहतपुष्करान्तैः
 पद्मालयानूपुरसौम्यनादैः।
 शुभैरभावि स्वपतस्त्रिधाम्नः
 प्रत्यूषतूर्यैरिव राजहंसैः ॥ ५.८६ ॥

कल्हारनिष्पादितकर्णपुरा
 वितीर्णबन्धुकविशेषकश्रीः।
 आमुक्तपद्मोत्पलरेणुरासीत्
 सैरन्ध्रिका कापि शरत् त्रिधाम्नः ॥ ५.८७ ॥

सरोजकोशान्मिषतः प्रभुभान्
 शालीन् विपाकानतपिञ्जराग्रान्।
 शुकान्श्च तेष्वापततोऽनुमेने
 शौरिः सयूथ्यानिव शोणतुण्डान् ॥ ५.८८ ॥

स्ववेगसञ्छन्नगभीरभावं
 स्रोतस्विनीनामपहाय तोयम्।
 कालुष्यमायोधनकालयोगात्
 वीराङ्गनानां हृदयं विवेश ॥ ५.८९ ॥

नवप्ररूढैर्नलिनीपलाशैः
 शाराणि वेशन्तजलान्यवापुः।

स्फुरत्कलङ्कस्य तुषारधाम्नः

छायाभिरन्याभिरिवाविशेषम् ॥ ५.९० ॥

वर्षीयसीनामपि पद्मिनीनां

सौम्येन वर्षान्तरसायनेन।

सामोदमन्दस्मितहार्यभृङ्गं

युक्तं श्रिया यौवनमाविरासीत् ॥ ५.९१ ॥

शरद्विभूतिं कुमुदावदातां

संवीतनीलाम्बरदर्शनीयाम्।

अमंस्त निधूर्तघनप्रलम्बां

मूर्तिं बलस्येव शुभां मुकुन्दः ॥ ५.९२ ॥

निद्रायितेव प्रथमं पयोदैः

प्रशान्तनिद्रेव शरत्प्रसादात्।

जगन्नयी तद्ब्रतिनीव भेजे

जातोद्यमं जागरणे मुकुन्दम् ॥ ५.९३ ॥

निद्रापदेशेन जगद्विभूतिं

विभावयन् नित्यविधूतनिद्रः।

प्रबुध्यमानः स विभुः प्रजानां

प्रादात् स्वधर्मानुगुणं प्रबोधम् ॥ ५.९४ ॥

अव्यासङ्गं जलधिशयनाद्बुत्थितस्यात्मधाम्नः

पत्युः पुण्यं प्रथमनयनस्पन्दितं प्राप्तुकामा।

नित्यापूर्वश्रुतिपरिमलं न्यस्तलीलारविन्दा

पादाम्भोजं सह वसुधया धारयामास पद्मा ॥ ५.९५ ॥

अनुचरितविधिज्ञैरादृतां पूर्वपूर्वैः

महदिदमनपायं मङ्गलं मन्यमानाः।

प्रचितविविधभोग्यां प्रारभन्त प्रतीतां

वलमथनसपर्यां वल्लवा नन्दमुख्याः ॥ ५.९६ ॥

वाहेषु गोषु द्विरदेषु चाग्र्यां
 तज्जन्यया जीविकयोपपन्नाः।
 तदर्हसम्भारवतीं सपर्यां
 क्षिप्तापदं क्षेमविदो वितेनुः ॥ ५.९७ ॥

आबालप्रेक्षणीयं प्रणतमनिमिषैरद्भुतानां प्रधानं
 धूतत्रैलोक्यदोषं ध्वजममरपतेस्तूर्णमुत्थापयन्तः।
 घृष्टीनामर्चनाभिः स्तुतिगुणनिकया गीतनृत्तोपहारैः
 उद्वेलप्रीतिलोला विदधुरविकलैः उत्सवं गोपवृद्धाः ॥ ५.९८ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
 कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये
 पञ्चमः सर्गः ॥